

ת"פ 51384/05 - אביב קורצקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 20-51384 מדינת ישראל נ' קורצקי

לפני כבוד השופט אברהם הימן
ה牒quest המבקש אביב קורצקי
נגד מדינת ישראל המשיבה

החלטה

לפני בקשה להפרדת אישומים.

רקע דין

נגד הנאשם הוגש ביום 24.5.20 כתוב אישום המיחס לו שני אישומים. האישום הראשון מייחס לנאים עבירה של שוד בגיןות מחמיות, האישום השני מייחס לנאים עבירה של תקיפה לשם גנבה.

על פי עובדות הנאשם הראשון, בתאריך 30.4.20 סמוך לשעה שע וחצי בלילה, רכבו הנאשם ואדם אחר, על אופניים חשמליים בעיר בת ים, כשהם עוטים על פניהם מסיכות שחורות. אותה עת הלך יג' לכיוון בית הכנסת הנמצא בסמוך לאותו מקום. השניים התקרבו אל יג'. האח דחפו ותקפו אותו במכות אגרוף עד שהפיל את יג' על הקרקע. מיד אחר כך, הוציא האח אלה שהחביא מתחת לחולצתו וחתבט ב-יג' באמצעות מספר פעמים בראשו ובשרר חלק גוף. בעוד יג' שרוע על הקרקע כתוצאה מהאלימות כלפיו, האח רכן על יג', הצמיד בחזקה את רגלו לפלג גוף העליון ואחז בו בשתי ידייו. באותו עת נתל הנאשם מידיו של יג' את מכשיר הטלפון ("הפלפון" כלשון כתוב האישום) ושלף מילס מכיסו המתлонן את ארנקו שהכיל בין היתר תעודה זהות, כרטיסי אשראי וכוסף מזומן בסכום שאינו ידוע. אחר כך בעט הנאשם ב-יג' והآخر חבט בראשו באמצעות האלה. השניים נמלטו כשהם רוכבים על האופניים החשמליים. עוד נאמר בכתב האישום כי באותו יום סמוך לשעה 9:40 הגיעו הנאשם לחנות לממכר טלפונים בנתניה ומכר את הטלפון הגנוב.

על פי עובדות הנאשם השני, בתאריך 13.5.20 סמוך לאחר חצות (20:00) שהה הקטין ימ' ביחד עם הקטין אח' ואחר בשם דניאל קצוני במקום מסוים בעיר בת ים. סמוך לכך, הגיע הנאשם למקום, כשהוא מצוי בתריס פלפל, פנה לקטין ימ' ודרש את מכשיר הטלפון הניד שברשותו. ימ' לא נענה לדרישת הנאשם. הנאשם הבחן בטלפון ניד המצוי

עמוד 1

סגור ל- י.מ, נטל אותו לידי ותקף את י.מ בכר שריסס לעברו תריס פלפל. מיד אחר כך נמלט הנאשם מהמקום. עוד נאמר כי בהמשך אותו יום הוחזר הטלפון ל- י.מ באמצעות א.ח. שכאמור היה אף הוא באותו מקום.

טענות הצדדים

בפתח הדיון שהתקיים ביום 20.11.2015 שמהותו היה מענה לכתב האישום, טען בא כוח הנאשם "טענה מקדמית". טענתו היא שיש לפצל בין האישומים לפי צירופם אינו עולה בקנה אחד עם הוראות המבוססות צירוף אישומים. על פי טענה זו, האישום השני מצוי בסמכות בית משפט השלום, וראוי היה להגיש כתב אישום נפרד בעניין אישום זה בבית משפט שלום. למעשה ביקש בא כוח הנאשם להורות על הגשת כתב אישום המתיחס לאישום השני בבית משפט שלום.

המשמעות מתנגדת לבקשת בא כוח הנאשם משום שאין פסול מבחינת סמכות בית משפט מחוזי לדzon בעבירות שבסמכות בית משפט שלום, וכי במקרה שלפנינו ייעילות הדיון ומהות העבירות סוללות את הדרך לצירוף אישומים.

דין והכרעה

הנושא בו אנו דנים עניינו בשתי הוראות חוק: סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק") וסעיף 86 לחוק.

គודרתו של סעיף 149 לחוק היא "טענות מקדימות", עניינו של ס"ק (3) לסייע זה, הוא: "**בכזה או פסול בכתב האישום**". הטענה היא **שבצירוף אישומים שני קשור ביניהם בלבד מכך שמדובר באותו הנאשם יש כדי פסול משום החשש לדעה קודומה נגד הנאשם והשרתת פניו**".

סעיף החוק השני הרלבנטי לדין הוא סעיף 86 לחוק שעניינו "צירוף אישומים". סעיף זה קובע כדלקמן:

"**מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע**".

din הבקשה להידחות. העובדה שאישום מסוים מבין האישומים מצוי בסמכות בית משפט שלום אין לה ולא כלום עם הפרדת האישומים. סעיף 86 לחוק קובע במפורש כי מותר לצרף אישום בעבירה שאינה פשע לכתב אישום המוגש בבית משפט מחוזי.

השאלה שיש להנתר עליה מענה היא: האם צירוף שני האישומים מצוי בגדרו של סעיף 86 לחוק. התשובה לכך חיובית.

המחוקק "ידע" לקבע בסעיף זה שלא רק אישומים שהעובדות בהם "אותן עובדות" שאוותם ניתן לצרף אלא גם אישומים שהעובדות בהם **"דומות"**.

האם העבירה של תקיפה לשם גנבה דומה לעבירת השוד, או לא? ראשית, עיון במרכיבי עבירת השוד יגלה כי עבירת השוד הינה עבירה לפיה **"הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכוֹף לפניו או לאחריו מבצע או מאיים לבצע מעשה אלימות באדם..."**. הנה כי כן, מעשה התקיפה באישום השני בא על מנת להקל על הנאשם ביצוע הגנבה ולהימלט מהמקום, אך לפי עובדות האישום השני. אכן, הפסיקה קבעה מבחנים המבדילים בין עבירת השוד לבין עבירת **"תקיפה לשם גנבה"** וכדבר שנווג הוא שלעיתים מוגשים כתבי אישום, שהם בגבול שבין שוד לתקיפה לשם גנבה וביהם מיוחסות לנאים העבירה החמורה פחות.

כאן המקום להזכיר עקרון משפטי חשוב ביותר, ככל שבטענות מקדימות אלו עוסקים. העיקרון הוא שהמסגרת העובדתית הרלבנטית לדין בטענות המקדימות הינה עובדות כתוב האישום והן בלבד.

לפיכך ככל שבוחנים העובדות בשני האישומים נגיע אל נקל למסקנה כי מדובר בעובדות דומות ויש לומר דומות ביותר.

אשר על כן, ככל שהנאשם עומד לדין בעבירת השוד ומიוחסות לו גם עובדות של תקיפה לשם גנבה יהא זה אכן נכון והולם שהאישומים הללו ידונו בכתב אישום אחד.

אשר על כן, אני>Dוחה את הבקשה להפרדת אישומים.

מצירות בית המשפט תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.